

Kjøbenhavn

Kjøbenhavn, Du livsglade By,
Gammel og dog saa ung og saa ny!
Ingen kan bedre end Du vise frem
Mangt et velsignet, hyggeligt Hjem.
Holbergs Scene Du reiste igjen,
Du har en Guldskat i *Thorvaldsen*;
Du giver Læsning fra Kæmpegraven,
Oldtid ristet i Runestaven.
Midt i Vinteren ruller Du op
Karneval med Champagne-Galop!
Damer og Herrer i Vinter-Svøb
Fryde sig ude ved Skøjteløb;
Træernes Grene, med Sne belagt,
Ligne Koraller fra Havdybet bragt.
Bjælderne klinge, og Kanetoget
Flyver forbi, saa lystigt og broget.
Lærke, Skovmærke forkynder os Vaar;
Da Du det dejligste Skue faaer:
Ude i Øresund glide forbi
Hundredvis Skibe, et helt Trylleri.
Og i Sommeren, brændende tør,
Har Du en kølig Park ved din Dør,
Tivoli, der kan Du rigtig more
Unge og Gamle, de Smaa og de Store.
Kjøbenhavn med det glade Humeur,
Gud holde ved, at det aldrig dør!
Kongestad, Danmarks Hjerter og Skjold,
Alt, hvad Dansk er, være din Vold!
Sammenhold, Snille og Dygtighed
Være dit Mærke, være dit Meed;
Kjøbenhavn, ved Vinter og Sommer,
Hjerteby for alt Godt, hvad kommer!